

NE OLUYOR, NEDEN OLUYOR, “TARİHSEL UZLAŞMANIN” MADDİ TEMELLERİ!..

Münir Aktolga
Mart 2014

Ne oluyor?

Bir süre önce (16.01.14), “Yol ayırımı: Kemerlerinizi iyi bağlayın, Türkiye bir viraja girdi savrulma tehlikesi var”!..başlıklı bir yazı kaleme almıştım. Şöyle diyorduk orada:

“Türkiye, küreselleşme koşulları içinde, kendine özgü bir burjuva devrimi süreci yaşıyor halâ. Bu bir gerçek..Ama buradan hemen, sürecin hedefe doğru giden yolda düz bir çizgi izlediği sonucu da çıkarılmamalı”!.

„Devrimin ilk aşaması Osmanlı artığı Devlet Sınıfı iktidarına-kökleri ta Osmanlı dönemine kadar uzanan o “vesayetçi düzene”-son verebilmeyi hedef alıyordu. Bir süredir bu başarılı; ve buna bağlı olarak da eski ittifak dağıldı. AK Parti, devrimin bu aşamasında, „eski Türkiye’yi“ savunan İttihatçı kalıntısı bir avuç „beyaz Türk“ elite karşı, „beyaz“ „siyah“ güçlerden oluşan, „yeni Türkiye“ yanlısı bir koalisyonu temsil ederek iktidara gelmişti. Geride kalan on yıl, içinde burjuvazinin çeşitli tabakalarının yanı sıra, „Yeni Türkiye“ yanlısı bütün diğer çalışanların da yer aldığı bu AK Parti iktidarının, elde edilen mevzileri kalıcı hale getirme, yeni duruma uygun yeni bir üst yapı oluşturabilme mücadelesiyle geçti. Ancak, bu yolda birçok adım atılmış olmakla, birçok yeni mevziler kazanılmış olmakla birlikte, henüz daha bu sürecin tamamlandığı sonucuna varamayız. Elde edilen kazanımları kalıcı hale getirecek yeni bir anayasa bile yok halâ ortada!. Hatta, Yeni Türkiye’yi yaratmaya çalışan o koalisyon güçleri henüz daha neye sahip olduklarının ve şimdiye kadar başarılanları nasıl başardıklarının bilincinde bile değiller!. Evet, yeni, eskinin içinden çıktı geldi, bu doğru, ama o henüz daha yeni doğmuş bir bebek gibi, kendi bilincine varma anlamına gelen bilişsel kimlikten yoksun durumda“!.

„Bunda en büyük neden, şüphesiz, eski elitlerin saf dışı bırakılmalarından sonra iktidara gelen koalisyonun kendi içindeki mücadeleler oldu. „Koalisyon“ diyoruz ama, bu koalisyon da öyle, onu oluşturan unsurların bilinçli olarak yarattıkları bir birlik falan değildi; hayatın doğal akışı içinde, bilinç dışı bir şekilde kendiliğinden gerçekleşen bir oluşumdur. Bu yüzden de, onu oluşturan taraflar elde olanı kaybetme tehlikesiyle karşılaşana kadar neye sahip olduklarının tam olarak farkında olmadılar. Çünkü, herşeyden önce, aynı şeye karşı olmanın yarattığı bir birlikteliktir söz konusu olan. Bu nedenle, eski vesayetçi elitler iktidardan indirildikten bir süre sonra herkes kendi yolunda gitmeye, devrimin kazançlarını kendi açısından değerlendirerek bundan sonraki süreci kendisi belirlemeye kalkıştı. Özünde, pastadan kimin daha çok pay alacağına yönelik olan bu mücadeleler bugün artık öyle bir noktaya gelmiş durumda ki, bunlar-o eski müttefikler- ya, birbirlerini yeme süreci içinde herşeyi kaybetme tehlikesiyle karşılaşınca neye sahip olduklarının farkına vararak, neyi başardıklarını anlayarak bu kez daha bilinçli bir birliktelik içinde yola devam edecekler, ya da, devrim kendi kendini tüketecek, Türkiye, en azından bir süre, kaosa sürüklenerek bir adım geriye gidecek, daha ileriye sıçrayabilmek için güç toplamayı da içinde barındıran belirli bir restorasyon dönemi başlayacak“!..“Burjuva devrimi“ falan deyince bundan hemen öyle „oldu da bitti maşallah“ gibisinden bir çırpıda olup biten bir süreci anlamamak gerekir!..Bunun ne anlama geldiğini kavrayabilmek için sadece bizim şu son altmış yıllık deneyimize bakmanız yeterlidir!..Batı’da bile öyle ha deyince olmamış herşey. Siz sanıyor musunuz ki 1789 da herşey olup bitivermiştir“!..

Neden oluyor?

Artık herkesin bildiği bir yapısal sorunumuz var bizim. Kısaca “cari açık” diyoruz buna! İthalatımızın ihracatımızdan daha fazla olmasıyla ilgili bir sorun bu! Ki, bunun da nedeni doğal gaz, petrol gibi enerji ithali için dışarıya yapılan ödemelerle, ihraç ettiğimiz ürünlerin yarısından fazlasını dışardan ithal edilen girdileri işleyerek yapıyor olmamız. Bütün bunları, yani hem enerji ithalatını, hem de bu “ara mallar” ithalatını dolar, ya da euro’yla, yani dövizle yaptığımız için de her yıl belirli bir miktar açık kalıyor ortada. İşin özü bu.. Peki nasıl kapatıyor Türkiye bu açığı? Şimdiye kadarki uygulamaya göre iki yolu olmuş bunun hep: Ya IMF den borç alınmış sıkışınca, ya da, son yıllarda olduğu gibi dışardan içeriye doğru olan küresel sermaye akışıyla sağlanmış denge (düşünün, bin lira geliniz var ayda ve siz binbeşyüz lira harcıyorsunuz hep, nasıl çözeceksiniz bu problemi; bir şekilde, dışardan içeriye doğru bir girdi olması lazım, yoksa bir yere gelir tıkanırsınız!). Ve de, öyle bir sorun ki bu, tarihsel gelişme süreciyle ilgili; yani öyle gelip geçici birşey değil, artık yapısal hale gelmiş bir sorun!. İki de bir “çarpık yapı” falan diyerek ifade etmeye çalıştığımız şeyin özü de dönüp dolaşıp gelip bu noktaya dayanmıyor mu zaten!. Bugün politikaya yön veren bütün diğer sorunların özü gelip bu soruya verilecek farklı cevaplara ve tercihlere dayanmıyor mu?. Evet, nasıl çözeceksiniz-Türkiye kapitalizmi nasıl çözecek- tarihsel olarak evrilerek bugün yolumuzu-sistemin yolunu-tıkayan bu sorunu? Tamam, dışardan içeriye doğru olan küresel sermaye akışıyla geçici olarak bir denge kurmayı başarıyorsunuz-şimdiye kadar da başardık- ama uzun vadeli olarak bir çözüm değil ki bu da!. Çünkü, bu durumda sorunu esastan çözmüş olmuyorsunuz!..Evet, soru bu, nasıl çözeceksiniz bu “cari açık” sorununu?..Kavgı, bu soruya verilecek cevaplar arasındaki farklılıklarda yatıyor!!..

“Daha fazla üretip daha çok ihraç ederek” mi diyorsunuz? Ama olmuyor işte, bu formül de yeterli değil! Çünkü, temeldeki yapısal sorun çözülmediği sürece, daha fazla üretebilmek için de daha fazla enerjiye ve ithal girdiye ihtiyaç duyuyorsunuz ki, bu da aynı oranda daha fazla ithalat anlamına geliyor!. Tam bir kısır döngü yani!. O halde?.

Bir diğer çözüm yolu da (ki bence doğru olan, bizim bünyemize uygun olan, barışçı bir şekilde uygulanabilecek olan tek yol budur) olayı, “enerji sorunu” ve “ithal girdi” sorunu olarak ikiye ayırarak çözmeye çalışmaktır. Bu durumda, bir yandan, ithal girdilerin içerde üretilmesini sağlamak için “teşvik” tedbirleri almaya çalışırken, diğer yandan da, enerji sorununun çözümüne ilişkin adımlar atmaya çalışmanız gerekecektir. Yani, işte Azerbaycan doğal gazını Türkiye üzerinden Avrupa’ya ulaştıracak boru hattı projesini hayata geçirmeye çalışacaksınız da; gene aynı şekilde, Kürt petrol ve doğal gazının Türkiye üzerinden Avrupa’ya ulaştırılması mücadelesini vereceksiniz vb.. ve bir de tabi, alternatif yenilenebilir enerji kaynaklarının geliştirilmesine çalışacaksınız..Nükleer enerji konusuna hiç girmiyorum burada, ama tabi o da düşünülen bir çözüm yolu..Eldeki malzeme ve görünen çözüm yolları bunlar kısaca..

Ama dikkat ederseniz bütün bu çözüm yolları biraz sabır ve gayret gerektiriyor. Örneğin, yenilenebilir enerji kaynaklarının daha çok kullanımı konusunda tam anlamıyla bir seferberlik ilan edip “ikinci bir kurtuluş savaşı” ruhuyla harekete geçebilmek öyle bir anda olacak birşey değil!. Bedava arsa, enerji alım garantisi ve uzun bir süre vergi avantajı gibi radikal tedbirlere yönelmeniz gerekiyor bunun için; herşeyden önce de, bu konuda kararlı olmayı sağlayacak belirli bir bilince sahip olabilmek gerekiyor..İthal girdiler için uygulamaya konulacak teşvik tedbirleri de öyle..bunları da daha bilinçli ve kapsamlı bir çerçeveye oturtturarak-kimseyi “cezalandırmaya” veya “mülksüzleştirmeye” kalkmadan- hayata geçirebilmek gerekiyor!. Kısacası, ne yaparsanız yapın bütün bunlar için biraz zamana ve toplumsal katılıma ve bilince ihtiyacınız var. Yani öyle, bugün karar aldım, yarın bunun sonuçlarını görmek istiyorum kolaycılığına yer olmayan bir yol-süreç bu!..

Bu kadar mı? Hayır tabii ki! Bütün bunları yaparken, aynı anda ne yapıp edip içeriye doğru olan küresel sermaye akışını devam ettirebilmeniz de gerekiyor. Yani, bir yandan elde olanın, eskiden beri varolanın yaşamı devam ettirme mücadelesini aksatmadan sürdürürken, diğer yandan da, eskinin içinde yeniyi inşa etme sürecini devam ettirebilmeniz

gerekiyor. Yoksa, daha içerdeki civciv olgunlaşmadan yumurtayı kırar herşeyi bir anda mahfedebilirsiniz!.

Örneğin, Almanya'nın, ya da Japonya'nın böyle bizdeki gibi bir "cari açık" sorunu yok; hatta "cari fazlaları" var onların. Bu nedenle, tamam oralara da yatırım için falan da olsa gene küresel sermayenin girmesi lazım, ama bu işin önemi bizim için onlara göre iki kat daha fazla. Onların daha çok, uzun vadeli yatırım için gelecek sermayeye ihtiyaçları varken, bizim, bunun yanı sıra (en azından belirli bir dengeyi sağlayana kadar) kısa vadeli olarak, dünya piyasalarına göre birkaç puan daha fazla faiz elde edebilmek için gelen "sıcak paraya" da ihtiyacımız var. Kabadayılığı bir yana bırakarak, "hayır yok" diyebiliyor musunuz? Son zamanlarda denendi bu!! "Gelmezsen gelme" dediğiniz anda gelmeyiveriyor elin adamları, niye gelsinler ki!!."İşine geliyorsa" diyerek başka bir ülkeye gidiveriyorlar!.Taş atıpta kolları yorulacak değil ya, ellerinin altındaki maus'u tıklayınca iş bitiveriyor!..

İşte tam bu noktada, Anadolu burjuvalarının içinden çıkan bir kanadın yükselen sesini duymaya başlıyoruz! Bunlar, burjuva devriminin jakoben kanadı olmanın verdiği "acilcilik" ve özgüvenle, "tamam" diyorlar, "bu işi de gene biz çözeriz, siz olayı bize bırakın", "biz bu alanda da insiyatifi ele almaya hazırız"!.. Nasıl mı?

Burjuva devriminin "acilcileri"!..

Türkiye'nin ve kendilerinin büyümeleri sürecinin ancak "Güney Kore modeli" olarak tanımladıkları "ihracata yönelik modeller" mümkün olabileceğine inanan Anadolu burjuvasınının bu jakoben kanadı sözcüleri, uzun zamandır sızlanıp duruyorlardı zaten. Bunların iki temel sorunu olmuştur hep. Birincisi sermaye sorunu; ki bu da direkt olarak ucuz kredi sorunuyla ilişkilidir. Çünkü, öteki Tüsiad'cı büyükler gibi bankaları falan yoktur bunların. Bu nedenle, daha fazla büyüebilmek için krediye olan ihtiyaçları onları bankalara, İstanbul'un büyük burjuvalarına bağımlı hale getirmektedir. İşte bunların bütün o "bağımsızlık savaşı" hikâyelerinin falan altında yatan sıkıntının kaynağı budur. Bunların, "kapitalizme karşı İslami yeni düzen" adı altında "faize karşı olmalarının" nedeni de budur aslında!. Kedi uzanamadığı ciğere "pis" dermiş hesabı, akılları sıra, "faizin olmadığı bir kapitalizm"-ya da, "kapitalizme alternatif bir sistem"- yaratma sevdası içinde bunlar!.Bu grubun ideologluğuna soyunanların yazılarına bakın, bu türden yeni icatlarla dolu hepsi!

Bu jakoben burjuva devrimcilerinin ikinci sorunu ise, döviz karşısında TL'nin sahip olacağı değer sorunudur. Türk lirası ne kadar değer kaybederse dünya pazarlarındaki Türk mallarının fiyatı da o kadar düşeceğinden, bunlar ne yapıp edip-kurun yükselmesi pahasına da olsa-TL nin değerinin düşmesinden yanadırlar..Düşük faiz ve mümkün olduğu kadar değer kaybetmiş bir TL bunların hayal dünyasının iki temel direğini oluşturmaktadır!..Peki mümkün müdür bu iki talebi de bir arada gerçekleştirebilmek?

Neden olmasın, normal koşullar altında pekala olabilirdi böyle bir çözüm, ama Türkiye gibi cari açık sorunu bulunan bir ülkede bunlar birbiriyle çelişen talepler olarak ortaya çıkıyordu ki, zaten sıkıntı da buradan kaynaklanıyor! Çünkü, TL değer kaybettikçe faizler de artmaya başlıyor. Nedeni açık. Birkaç puan fazla faiz vereceksiniz ki adamlar dolarlarını, eurolarını Türkiye'ye getirsinler..E, sen "getirmezsensiz getirmeyin" de diyemiyorsun, çünkü onların getireceği dövize ihtiyacın var! O zaman tam bir çelişki çıkıyor ortaya!..TL değer kaybettikçe faizler de yükseldiği için bir türlü iki yakalarını bir araya getiremiyor bu jakoben burjuvalar!.. Hani ülke eskiden olduğu gibi dışa kapalı falan olsa, piyasanın işleyişini devlet gücünü kullanarak kontrol altına alabilirdin belki, ama o da mümkün değil artık; Türkiye gibi küresel sistemle bütünleşmiş bir ülkede bunun adını bile anmanın sistemi kaosa götüreceğini herkes biliyor!..Geçenlerde Erdoğan buna benzer bir şeyler söyleyecek oldu da hemen arkasından Babacan "yanlış anlaşıldı" diyerekten düzeltme ihtiyacı hissetti!! Geriye ne kalıyor peki o zaman? Tek bir şey: "Biz yaparız" mantığı; yani, kendine aşırı güvenden kaynaklanan "acilci" bir gözü dönmüşlük ruh halii!..

Neyse!. Bunlar, bu jakoben “devrimciler” bir süre önce en nihayet Erdoğan’ı da ikna edip kendi “acilciler” gruplarına katınca, kısa zamanda, yukardan aşağıya doğru bir hamleyle hükümet politikalarını etkileyen-hatta belirleyen- bir grup haline geliverdiler!. Hani şu son günlerde hep “darbeden”, “paralel iktidardan” falan bahsediyoruz ya, böyle bir ad takmayalım ama, aslında bu arada böylesine sessiz bir darbe daha yaşandı Türkiye’de! Öyle ki, bunlar için yeni bir anayasa hazırlanarak “yeni Türkiye’nin” inşası mücadelesinde burjuvazinin birliğinin sağlanması falan değildi artık önemli olan!. Bunların “yeni Türkiye’den” anladıkları, artık kendi fraksiyon egemenlikleri altında inşa edilecek, Güney Kore gibi, bir yıldız gibi parlayarak, bir anda “lider” haline gelecek başka bir Türkiye idi! “Kervan yolda düzülür” misali, önce bu model üzerinde karar kılınıp yola çıkılmalı, bütün politikalar buna göre ayarlanmalıydı; süreç içinde gerisi gelirdi zaten; herşeyi yol boyunca bu yeni süreç içinde onun gereklerine uygun bir şekilde ele almak gerekiyordu. “Cari açık” sorunuymuş, döviz sorunuymuş falan bunlar hep sürecin akışı içinde kendiliğinden çözülecek sorunlardı. Türkiye’nin öyle ülkenin bütün kaynaklarını sömüren faiz peşindeki “sıcak paraya” falan ihtiyacı yoktu aslında. Faizler aynen Almanya’da olduğu gibi düşürülmeli, hatta negatife indirilmeliydi (Almanya’nın, 245 milyar euro cari fazlası olan bir ülke olduğunu unutmayalım !). Varsın gelmesindi bu “faiz lobcileri” ülkeye!. Ne olurdu ki gelmezlerse, kur mu yükselirdi; daha iyiydi ya! Dolar ve euro ne kadar yüksek olursa-Türk parasının değeri ne kadar düşerse- dünya pazarlarındaki ihrac ürünlerimizin fiyatları da o kadar düşeceği için, rekabet gücümüz de o kadar artardı. Ki bu da daha çok ihracat anlamına gelirdi!. Bu durumda ithalat da pahalanaacağı için, zamanla o da azalacağından, bir süre sonra cari açık sorunu da kendiliğinden çözüm yoluna girerdi!. Daha ne istiyorduk ki, bizim istediğimiz de zaten bu değil miydi! Hem sonra, daha çok ihracat yapmak, yani daha çok üretmek ve satmak, daha çok işyerinin açılması anlamına da geleceğinden, bu süreç içinde işsizlik sorunu da kendiliğinden çözülecek, içinden çıkılmaz gibi görünen bütün problemlerin hepsi bir arada hallolmuş olacaktı!..MB’na baskı yaparak faizlerin yükselmesini de önledin mi olur biterdi!..Düşünün, bunların, bu türden hesapları yaparak Erdoğan’a akıl verenlerin çoğu “iktisatçı” aynı zamanda! Ama tabii, işin içine sınıf körlüğü-ideolojik körlük girince ne iktisat bilimi kalıyor ortada ne de birşey!!.

Ha, bu arada, kurun olağanın dışında pahalanamasına bağlı olarak ithalat da pahalanaacağı için, bu durum başta enerji fiyatları olmak üzere içerdeki fiyatların artmasına da neden olacakmış falan bunlar önemli değildi!. Herşeyin bir fiyatı vardı!. Nasıl ki bir zamanlar Devletin koltuğu altında gelişen Devletçi burjuvalar Devlete dayanarak uyguladıkları tekel fiyatlarıyla iç pazarı sömürerek bir sermaye birikimi sağlamışlarsa, şimdi de sıra artık bu jakoben Anadolu burjuvalarındaydı. Birilerinin bu işin maliyetini ödemesi gerekiyordu sonunda!. Verili koşullar altında bunun başka alternatifi yoktu. Vatan millet için, “tam bağımsız, cihanşumul” Türkiye için bazı fedakarlıklara katlanmak zorundaydık!.. Bir yandan, devlet-hükümet aygıtı-Merkez Bankası falan- kullanılarak “eski Türkiye’nin” sermayedarlarından “yeni Türkiye’nin” ihracatçı Anadolu burjuvalarına doğru bir “kaynak aktarımı” sağlanırken, diğer yandan, kemerlerini daha çok sıkarak halkın da yeni tipten bu sermaye birikimi olayına katkıda bulunması gerekiyordu!. Öyle ya, “sıfır faiz” dediğin an, en azından “sıcak para” adı altında ülkeye giren küresel sermaye akışı duracağı için, bu da otomatikman döviz fiyatlarının yükselişine yol açacaktı. Tabii bu durumda, petrolden ithal girdilere kadar dövizle yapılan ödemelerin miktarı da artacağından, bu artış içerdeki fiyatlara da yansiyacak, dolayısıyla halkın da kemerlerini sıkması gerekecekti!..İşte size yeni tipten milliyetçi-Devletçi bir halkçılık anlayışı daha!..

Dikkat ederseniz, bu türden bir politikayı savunanlar sadece bir kesim; burjuvazinin-Anadolu burjuvazisinin-içindeki bir kesim. Genellikle ithal girdilerle yapılan üretime bağımlı olmadıkları için, dövizin yükselmesi falan da etkilemiyor bunları!. Tek dertleri-tek istedikleri ucuz kredi bulabilmek ve Türk parasının değerinin düşük olması bunların!. Ki bu da onları İstanbul burjuvalarıyla karşı karşıya getiriyor!. Aslında sadece İstanbul burjuvalarıyla da değil, Anadolu burjuvalarının, gene ithal girdileri işleyerek üretim yapan başka bir kesimiyle de (Gülenci Tuskoncu kesimle de) karşı karşıya getiriyor. Evet, Türk parasının değerinin düşük olması ihracat yapan büyük-küçük, İstanbul’lu Anadolu’lu bütün burjuva kesimlerinin işine

geliyor; ama, burjuvazinin ithal girdileri de işleyerek üreten ve ihraç eden kesimleri için dövizle TL arasındaki belirli bir dengenin bozulmaması lazım. Yani öyle, döviz fiyatları yükseldikçe “oh ne güzel” diye zil çalıp oynayan takımdan değil bunlar!!

İşte size meselenin özeti!..Peki neresi yanlış bu hesabın? Kendilerini G.Kore tipi kalkınma modeli savunucusu olarak takdim eden bu jakoben Anadolu burjuvalarının hatası nerede? Aslında, kendilerine göre öyle güzel-dört dörtlük bir tablo koymuş oluyorlar ki ortaya, eğer Türkiye’de yaşıyor olmasak ilk bakışta hiçbir eksik yok gibi ortada, herşey oturuyor yerine!..Düşük TL, daha ucuz ihraç ürünleri, yüksek döviz, daha pahalı, dolayısıyla da daha az ithalat..ve daha çok üretime bağlı olarak da daha çok işyerlerinin açılması ve büyüme!..Neresi yanlış bu hesabın? Yoksa siz, “ama bu durumda otomatikman faizler de yükseleceği için, bunun düşük faizle kredi peşinde koşan bu insanların işine gelmeyeceğini” falan mı düşünüyorsunuz?! Hiç merak etmeyin, onu da hesaba katmış bu aklı evvel jakobenler; MB üzerinde uygulanacak ideolojik baskılarla piyasaya rağmen faizlerin düşük tutulabileceğine de inanmıştı bunlar!!..Piyasa dediğin ne idi ki zaten, bir yanda küresel sermaye ve “faiz lobicileri” vardı, diğer yanda ise “ikinci kurtuluş savaşçısı” millici güçler!..

Bakın, benim için mesele teorik açıdan bu hesabın ne derece doğru ya da yanlış olduğu meselesi falan değil!.Ya da, olaya herhangi bir burjuva fraksiyonunun çıkarları açısından bakarak sonuca varmak istemiyorum ben! Başkaları düşünsün bunları!! Başka koşullar altında, başka bir ülke için belki tek çıkış yolu da olabilirdi böyle bir yol-strateji, buna bir itirazım yok benim. Ben, bu yolun, bu tür bir stratejinin Türkiye’nin içinde bulunduğu koşullara uymadığı kanısındayım. Çünkü, herhangi bir ülke değil, hele hele bir G.Kore hiç değil Türkiye!!.. Son iki yüz yıldır belirli bir kültür ihtilaline maruz kalmış bir ülke burası. Öyle kültür ihtilali falan deyip geçmeyin. Bu ülkede sanki iki halk var birarada yaşayan. Dışardan bakınca “tek devlet” falan gibi görünüyor ama, görünen o “tek” Türkiye’nin içinde iki tane Türkiye var adeta!..Bu iki Türkiye ile birlikte de birbiriyle içiçe geçmiş iki çeşit kapitalist sistem var! Bakın, Kürtleri falan hiç katmadan söylüyorum bunu!. Çünkü onlar da nasiplerini almışlar bu kültür ihtilalinden!. Ama eğer daha geniş düşünerek onları da işin içine katacak olursak, tek devlet, üç Türkiye gerçeği çıkar karşımıza!. Beyazların Türkiye’si ve kapitalizmi, siyahların Türkiye’si ve kapitalizmi, bir de Kürtlerin Türkiye’si!..Bir anda silip atamazsınız siz bu gerçeği!. Atamazsınız, çünkü yapısal bir olay haline gelmiş artık bu..

Anadolu burjuvazisinin jakoben sözcüleri ihracattan, ihracata dayanarak G.Kore tipi büyümekten falan bahsediyorlar ama, ihracat denilen olayın yüzde sekseninin de öteki Türkiye’nin insanları-kapitalistleri tarafından yapıldığını bilmiyor mu bunlar! Soruyorum ben şimdi, ne yapacaksınız öteki Türkiye’nin insanlarını-ve de kapitalistlerini, “cezalandırarak” yok etmeye mi çalışacaksınız bunları?! Türkiye’nin sorunlarını, “eski Türkiye’nin burjuvaları” dediğiniz bu insanları “mülksüzleştirerek”-“onları ihtihara sürükleyerek”, bu şekilde “onlardan yeni Türkiye’nin burjuvalarına kaynak aktararak” mı çözeceksiniz, gerçekten inanıyor musunuz buna? **“Eskiden’ ‘yeniye’ kaynak aktarımı”** başlığı altında bakın ne diyor bu kanadın ideolojik sözcülerinden biri konumuna “yükselen” bir yazar: “Bu türden değişimi başlatan bir siyasi iktidar, kendi sermaye sınıfını, medyasını hızla oluşturmak zorundadır. Ülkede, eski sınıflardan yeni sınıflara hızlı bir kaynak transferi başlamıştır. Eskiler, siyasi iktidarlar marifetiyle, o zamana kadar ülkeyi ve halkı soyarak elde ettiklerini yenilere aktarmaya başlarlar ve o anda da kıyamet kopar. Bu süreçte eskiden yana olanlar, tarihsel ve objektif olarak, ülkesine ve halkına da ihanet etmektedir.. Tarihe bakın bu hep böyledir. **Sermaye, eskiden yeniye geçiyor, bana ne; diyemezsiniz, bir yerde bu sizin de hikayenizdir”**..

Anladınız mı şimdi şu son bir yıldır olup bitenlerin perde arkasındaki nedenleri!! Anladınız mı şimdi o İstanbul burjuvalarının neden ayağa kalktıklarını!! O Tuskon’cuların derdini anladınız mı?!..Bütün o “faiz lobisi”, “küresel komplo” tartışmalarının altında yatan nedenleri anladınız mı? “Koyun can derdinde, kasap et” hesabı, bunlar burjuva devrimini falan bir yana bırakarak pastadan kimin daha çok pay

alacağının kavgasına başlamışlar çoktandır!! Hani nerede demokratik uzlaşma ve yeni anayasa; daha ortada yeni bir anayasa bile olmadan nasıl çözeceksiniz Kürt sorununu, Alevileri ne yapacaksınız? “Demokratikleşme” deyip duruyoruz, “küresel sermaye” deyip duruyoruz.. siz kendi içinizde birbirinizi “mülksüzleştirerek” yok etme kavgasına düşmüşken hangi küresel sermaye, kime güvenecekte gelecek ülkeye!! Gelse bile kiminle iş yaparak yatırım yapacak?.. Küreselleşme döneminde 20.yy kalıntısı milliyetçi bir virüsün etki alanına girerek “ikinci kurtuluş savaşı” vermeye, “tam bağımsız” hale gelmeye çalışan bir ülkede işi ne küresel sermayenin!..Yok o, “faiz lobicisi sıcak paraydı”, yok bu, “yerleşiklerle” işbirliği yapan küresel güçtü!! E, alın işte o zaman, “ecdadınızdan” başka kim kalıyor yanınızda! Şu son on yıldır adamlar size güvenmişler ve gelmişler..120 milyar dolar getirmişler Türkiye’ye. O zaman yok muydu bu “faiz lobisi” “yerleşikler” de şimdi durduk yerde çıkıverdiler ortaya!! Durdu durdu da yeni mi hortladı bu meret!..Yoksa siz “önce Türkiye’nin problemlerini çözelim sonra demokrasi” mi diyorsunuz!!..Bir zamanlar birilerinin ağzında “militan demokrasi” diye bir kavram döner dolaşırdı, yoksa buna benzer düşünceler mi dolaşmaya başladı sizin de kafanızda!!..

Şimdi, 2013 başlarına dönerek oradan devam edelim isterseniz!

Aşağıdaki satırlar gene daha önceki bir yazıdan. 2013 başlarındaki Türkiye tablosuna ilişkin:

“Türkiye şaha kalkmış neredeyse!. İstanbul’a üçüncü köprü, dev havaalanı gibi projelerin ihaleleri tamamlanmış, yeni İpek Yolu projesi anlamına gelen Marmaray açılmak üzere, Kanal İstanbul’un ihalesi hazırlanıyor..Uluslararası kredi derecelendirme kurumları Türkiye’nin yatırım notunu yükseltmişler..Küresel sermaye çevreleri Türkiye’ye yatırım için kolları sıvamışlar. Gidecek yer arayan birçok İslami fon Türkiye’ye gelmek üzere..kısacası herşey toz pembe görünüyor, uçak havalanmak üzere! Başta Erdoğan olmak üzere Türkiye’yi yönetenlerde müthiş bir özgüven”..

“İşte ne olduysa tam bu arada oldu; o müthiş özgüven kendi zittini üretmeye başladı ve “ulan ben ne imişim”, ben istersem herşeyi yaparım gözüdünmüşlüğüne yol açmaya başladı..Ve ne oldu? İlk adımda, birden politika faizlerinin %4,5’e indirildiği kararı açıklandı; ardından da en kısa zamanda %2,5’e, sonra da sifıra çekileceği bildirildi!..Enflasyonun daha yüzde 6,5 larda seyrettiği bir ülkede birden alınan bu kararlara ek olarak o aralar Koç, Ülker ve Malezya grubunun kazandığı Köprü ve Otoyollar ihalesi de iptal edildi ve “halkın malı ancak halka satılabilir” denilerek Ecevit kalıntısı “Halkçılığı” çağrıştıran bir tür “Halk Sektörü” anlayışıyla karışık ilkel bir sermaye düşmanlığı propagandası yapılmaya başlandı!. Müthiş bir kararlılık, ve kendine aşırı güven duygusuyla alınan bu kararların altında yatan mantık bir anda burjuvazinin diğer kanatlarında paniğe neden olmuştu. Herkes, ne oluyoruz, nereye gidiyoruz diye sormaya başladı!..Durduk yerde bir “faiz lobisi” paranoyası yaratılarak ucu neredeyse küresel sermaye düşmanlığına kadar varan milliyetçi-solcu havalarda yeni bir ekonomi politikanın çığırkanlığı yapılmaya başlanmıştı”!

Herşey yolunda giderken adeta şeytan dürtüyor seni ve ne güzel senin ülkeni tercih etmeye başlamış olan bütün o küresel sermaye çevrelerini bir anda “faiz lobisi” demagojisiyle ürküterek frene basmaya zorluyorsun! ”Faiz peşinde koşan “sıcak paraya” ihtiyacım yok benim” falan diye kahramanlık yaparken bir anda sap gibi ortada kalıveriyorsun!..”Hem kel, hem fodul” diye bir laf vardır ya halk arasında, herhalde böyle durumlar için bulunmuş olsa gerek! Kardeşim, kimse zorla gelmiyor ki senin ülkeneye; elbette ki parasını değerlendirmek istiyor elin adamı, istemiyorsan git dersin gider! Ama, Allah kahretsin ihtiyacın var ona! “Al işte gidiyorum o zaman” deyiverince elin adamları, o zaman da başlıyorsun ağlamaya ve daha önce “faiz lobisi”, “faizleri yükseltmek isteyen çete” falan diye demagoji yaparken, bu sefer de, “aman ben ettim sen etme, gitmeyin kalın” diyerek kendi elinle faizleri yükseltmeye çalışıyorsun!..Cevap verin, öyle olmadı mı! Şu an faizler yüzde 13 lerde..Ne oldu o “sıfır faiz” edebiyatı? Demek ki asıl “faiz lobisi” olaya ideolojik olarak yaklaşan o “faiz lobisi” avcılarımıyış!.Ama, gene de yiğitliğe hanel getirmeden bu sefer de diyorlar ki, “bu geçici bir

durumdur, bir süre sonra gene aynı politikaya döneceğiz"! Yahu kardeşim susun hele bir!..Hem, zorunluluk karşısında bir adım atıyorsunuz, ama hem de attığınız bu adımın etkisini gene kendiniz yok ediyorsunuz! Kim güvenir size artık! Ama aslında mesele o değil. İşin altında gene başka hesaplar var!

Az önce, AK Parti hükümetini destekleyen "ihracatçı" kesimlerin TL nin değeri düştükçe bayram ettiklerinden bahsetmiş, "ama madalyonun bir de öbür yüzü var" demiştik!. Bu durumda, bırakın ülkeye döviz girişinin durmasını bir yana, ülke içinde elinde parası olan da bunu dövize yatırmaya başladığı için, sonuç olarak, piyasada döviz kıtlığı başlıyor ve dövizle olan zorunlu ödemeleri bile yapamaz hale geliyorsunuz!! Bu kadar basit yani, hemen tıkanıyor süreç!! Ve siz de ne yapıyorsunuz o zaman, başka hiç yolu olmadığı için, sil baştan yeniden faizleri arttırarak TL yi tekrar çekici hale getirmeye çalışıyorsunuz!! Ama tabii bu arada kredi faizleri de yükseleceği için tam bir fasit daire çıkıyor ortaya! Bu sefer de, en başta, hükümetin en büyük destekçilerinden olan inşaatçılar başlıyorlar mırıldanmaya! Öyle ya, adamlar düşük kredi faizlerine güvenerek bir sürü binalar inşa etmişler, şimdi faizler yükselince tabii satışları düşecek! Yani, "aşağı tükürsen sakal, yukarı tükürsen bıyık" hesabı, ihracatçıları ve inşaatçıları tatmin etmek için faizleri düşürürken, aynı anda, diğer yandan da dövize olan ihtiyacından dolayı faizleri-hem de daha öncekinden daha da fazla-arttırmak zorunda kalıyorsunuz!! Yani, sözün kısası, "eski Türkiye'nin sermayedarlarından yeni Türkiye'nin sermayedarlarına kaynak aktarmaya" çalışırken çarşafa dolanarak kimseye yaranamaz hale geliyorsunuz!! Hadi bakalım, "pazar mekanizması da ne imiş" diyerek kabadayılık yapıp olaya ideolojik olarak yaklaşmaya çalışan o "faiz lobisi" avcısı ideologlar bu çelişkiye de bir çözüm yolu bulsunlar da görelim!!

Bakın açık konuşalım, "nasıl olsa halk bizi destekliyor"u falan bir yana bırakın da artık, henüz daha vakit varken aklınızı başınıza toplayın! Bu gidişle önce o, "yeni Türkiye'nin sermayedarları" diye çok güvendiğiniz "ihracatçılarla" "inşaatçılar" terkederler sizi; sonra da, halâ size güvenen halk! Yok, "küresel sermaye çevreleri provokasyon yapıyorlarmış" da, yok "yerleşikler" şunu yapıyormuş, bunu yapıyormuş da, bunları bir yana bırakın ve kendinize gelerek kendi hatalarınızla yüzleşmeye başlayın şöyle bir!. Sen ortamı hazırlarsan, sen dengeleri bozarsan, elin adamına sadece senin altındaki halıyı çekivermek kalır!..Yapılacak iş, seçimden sonra derhal 2013 öncesi kucaklayıcı politikaya dönüleceğini ilan etmek olmalıdır. Bunun başka yolu yok..

Sakin ha, işin içinden çıkamayınca kurulmaya çalışılan o "yeni ittifaklara" falan güvenmeyin!! Bu yönde atılan adımların kafanı kuma gömerek kendi kendini kandırmaktan başka bir anlamı olamaz!. Bakın nasıl rasyonalize edilmeye çalışılıyor bu "ittifak" olayı: "Örgütün-burada kastedilen örgüt Ergenekondur- ağırlığını oluşturan"resmi güç" odağı, dünyanın gidişatını okudu, bundan sonrasıyla ilgili yeni bir strateji belirledi; şimdi buna uygun adımları atıyor. Dalan gibileri de harcıyorlar. Bundan sonra da gözaltına alınacaklar- şimdiye kadar olduğu gibi- "harcanan tayfası" olacak. Ergenekon konusunda Türkiye'nin artık "soğukkanlı" değerlendirme yapması gerekiyor. Sanıyorum şu sıralar bu konuda en soğukkanlı değerlendirmeyi Türkiye'nin en örgütlü kurumu yapıyor. Başbuğ'un konuşması,-bütün kalabalıklığına rağmen- temelde Türkiye'nin önündeki sorunlarına, ordunun, geleneksel bakışını sürdürmesinin bir tekrarı olmasının yanı sıra, devletin "demokratikleştirilmesi" konusunda "kapıları" aralayacağıının bir işareti olarak okunmalıdır"..Bu satırlara insanın inanası gelmiyor!. Kelimenin tam anlamıyla "kafanı kuma gömmek", ya da, denize düşenin yılanı sarılması olayıdır bu!..Demek ki durum o kadar trajik hale gelmiş, o kadar sıkışılmış ki, sığınacak başka kapı kalmayınca kendilerini Devletin-onun Kemalist kanadının kollarına atmaya çalışıyorlar yeniden!. Anlayabildiğim kadarıyla da bu işin mantığını şöyle kurmaya çalışıyorlar: "Ergenekoncular" diyorlar, "bunlar artık içi boş bir balon haline gelmişlerdir"! "Özelleştirmelerle falan bunların altındaki zemin iyice erimiş, geriye sadece o eski Devletçi kabuk kalmıştır"! "Bu nedenle, o kabuğa sahip çıkarak onun için biz kendi jakoben-yeni tipten milliyetçi ideolojimizle doldurabilirsek eğer gücümüze güç katmış oluruz"!!

Hani derler ya, “aç tavuk rüyasında darı görürmüş”, ona benzedi bu iş!!..Tam bir 20.yy kafası!! Halbuki, tamam, şu an için belki bir tür rehin gibi bunlar, bu yüzden de belki size ihtiyaçları var, bu yüzden de size yaklaşabilirler, ama buradan hemen, kalıcı ittifak anlayışları falan çıkarmak yanlışır!!.. Unutmayınız ki, sizin o, “artık içi boş bir balon” olarak algıladığınız şey, “eski Türkiye'nin” ve onun Devletinin habis ruhudur!. Kurtarıcı olarak sarılmaya çalıştığınız o ip, siz hiç farkına varmadan, sizi alır, bir anda o antika yapının labirentlerinin içine çekerek iğdiş ediverir de, Muhteşem Yüzyıl'daki o Sümbül ağa'ya döndürür!..

“E, bu kadar yazdıktan sonra, bu kadar eleştiriden sonra, önümüzdeki günlerde seçimler var kime vereceksin oyunu bir de onu söyle bari” mi diyorsunuz? Söyleyeyim, oyumu gene götürüp AK Parti'ye vereceğim!.Niye mi diyorsunuz? Ben size sorayım, var mı başka alternatifiniz? Hata da yapsalar, “acilci” de olsalar, bu işin sonunda kafayı duvara toslayacak da olsalar köprüyü geçerken at değiştirilmez ve de şu an Türkiye'nin bindiği at AK Partidir!; hele hele ortada başka bir at da yoksa bunu hiç yapamazsınız!. Hata da yapılsa-ki yapıyor-sistemin tekrar yolunu bulacağını düşünüyorum ben. Şu an halâ nerede hata yaptığını anlamaya çalışıyor Türkiye. Neyin olamayacağını gördükçe, ne yapılması gerektiği de daha iyi anlaşılır hale gelecek (inşallah geç olmaz diyelim!). Bu bir. Bir de şuna güveniyorum: Türkiye hata da yapsa, küresel dinamikler için daha da kötüye gitmesine müsaade etmezler-etmiyorlar da zaten. Ve orasından burasından itekleyerek onun tekrar yolunu bulmasına yardımcı olurlar. Bu geminin bu güne kadar nasıl yol aldığını, buralara nasıl gelindiğini unutmayalım! Buna mecburlar aslında. Çünkü Türkiye küresel zincirin bir parçası olmuş artık. Zincir bir kere koparsa bundan herkes zarar görür..